

Próza

1. miesto

PLANÉTA BEZ VODY

Tento príbeh sa začína v neďalekej galaxii plnej hviezd. Keď odbočíte doprava za Zemou, tam sa začína rozprávka o planéte, o ktorej ste ešte určite nepočuli. Táto planéta sa volala KLIX. Vládol jej čarodejník Klisor, ktorý bol zlý na každého živého tvora, ktorý sa mu dostal do cesty. V celej krajine zakázal ľuďom akokoľvek používať vodu, piť ju, variť z nej, kúpať sa. Pre každého človeka mal len 10 kvapiek vody na deň, ako ju využijú bolo len na nich. Ľudia na planéte KLIX boli smutný z Klisorovho správania. On nepotreboval vodu k životu, bol natoľko mocný, že dokázal prežiť bez vody.

„Bez vody sa predsa nedá žiť,“ šepkali si ľudia.

„Čo budeme robiť?“ pýtali sa ďalší.

„Ako dlho vydržíme?“ kládli si ľudia otázku.

Jeden jediný človečik prišiel s nápadom, že dostane vodu na planétu aj napriek zákazom čarodejníka. Rozhodol sa, že sa prihlási do služby Klisora a bude mu slúžiť ako verný sluha. Bude mu nápomocný, bude jeho pravou rukou.

Jeho úlohou bolo chodiť s čarodejníkom po planéte a sledovať ľudí, ako im chýba voda, ako z posledných síl ľudia rátajú každú kvapku vody, ktorú im čarodejník bol ochotný dať. Klisor sa na nich len smial a zabával. Ľudia boli slabí, potrebovali sa trochu napíť, ovlažiť si tvár vodou, ale kvapky vody im nestačili na všetko.

Raz sa na prechádzke Klisor priznal sluhovi, že existuje planéta, na ktorej voda je, ale tam ľudí nikdy nepustí. Sluha sa rozhodol, že vycestuje na planétu Zem a donesie ľuďom vodu, a tak aj bolo.

Na planéte KLIX ľudia začali ožívať, začala sa im vracat' farba do líc, usmievali sa, boli veselší.

Klisor si to hneď všimol, vedel, že niečo nie je v poriadku a taktiež vedel, že ľudia nemajú takú moc, aby vedeli prežiť bez vody. Hneď ako zbadal človeka, ktorý je veselý, zatvoril ho do najvyššej budovy na planéte. Zrazu bolo na planéte čoraz viac ľudí zatvorených vo väzení ako v uliciach.

Sluha si dlho lámal hlavu nad tým, ako ľudí zachrániť. Báł sa ale, že Klisor príde na to, že vodu ľudia dostávajú od neho. Keď ho čarodejník prijímal do služby povedal mu: „Ak ma raz zradíš, trest ťa neminie!“ Vedel teda sluha, že potrestaný bude, ale taktiež vedel, že ľudí musí zachrániť.

Vymyslel plán, že všetkých prevezie na planétu Zem. Klisor si to určite nevšimne, do najvyššej budovy za ľuďmi nechodil a preto ani nevedel, koľko ich tam už zatvoril. Každým dňom ľudí na planéte KLIX ubúdalo a Klisor si nič nevšimol.

Ako posledný odchádzal z planéty sluha. Keď Klisor spal, pomaly a potichu vyšiel z jeho paláca a odišiel bez rozlúčky.

Čarodejník si ráno uvedomil, že sluha u neho nie je, preto ho začal hľadať. Aj by sa opýtal ľudí v uliciach, ale nikto tam už nebol. Bol na seba hrdý, že všetkých zatvoril do väzenia, ale nepamätal si, či tam zatvoril aj sluhu. Sluha mu vlastne ani nechýbal, tak ho prestal hľadať.

Ľudia na planéte Zem žili šťastne, vážili si hrdinstvo sluhu, ktorý ich zachránil. Na novej, krásnej planéte mali dostatok vody, ale vedeli, že aj táto voda im môže niekedy prestať tiecť, a preto ňou neplytvali. Koľko potrebovali, toľko použili, ani kvapku navyše. Starali sa o ňu, čistili vodné toky, priehrady, studničky. Voda pre nich znamenala veľmi veľa a aj vďaka Klisorovi spoznali, že je pre nich veľmi dôležitá.

A Klisor? Klisor ostal na planéte sám, úplne sám. Či už na to prišiel, nikto nevie. Možno si stále myslí, že ľudia sú zatvorení v najvyššej budove planéty KLIX alebo ich doteraz hľadá kam sa všetci podeli.

2. miesto

Nečakaná príhoda

Chris sa zobudil do nového letného rána so škvŕkajúcim žalúdkom. Horko-ťažko sa vyštvrel z postele a túžobne hľadal na stole svoje raňajky. Žiadne tam ale nenašiel! Po krátkom uvažovaní zistil, že nikto okrem neho vlastne nie je doma, a teda si raňajky a program dňa bude musieť vymyslieť sám. Jeho plán bol jednoduchý: rýchlo sa najesť, prezliecť a dohoniť kamarátov hrajúcich futbal na ihrisku.

Atmosféra na ihrisku bola veľmi napätá. Oba tímy boli takmer rovnako silné. Rozhodca nestíhal písať a zároveň behať po odskočené lopty. Hráči behali s vyplazenými jazykmi a išli sa načisto uškvariť na slnku. Komentátor to zvládal asi najhoršie. Bol tak vžitý do hry, že úplne zachrípol. Chris sa taktiež snažil dať ten víťazný gól, ale nedarilo sa mu to. Za všetko vinil svoje zelené bavlnené ponožky, ktoré si pri tom rannom plánovaní zabudol vymeniť. Rozhodca hru nakoniec uzavrel remízou a navrhol svojim hráčom za odmenu oddychové plávanie, s čím nadšene súhlasili.

Chlapci si zakrátko vychutnávali plávanie v jazere. Voda bola príjemne teplá. Chris ale spokojný nebol. Jeho hrdosť utrpela ujmu, pretože jeho tím nevyhral. Hľadal si teda zámienku na upútanie pozornosti. Neďaleko od brehu jazera si čítala časopis nejaká staršia pani. Všimol si, že jej je trochu horúco. Pošepol si: „Aha, aká dobrá príležitosť sa pobaviť!“ A hneď bežal ostatným povedať svoj nápad. Návrh bol odsúhlasený!

Chris si zobral vedro, naplnil ho vodou a... celé ho vylial za krk na nič netušiacu panu. „Ach, beda ti!“ preľaknuto skríkla. „Nemáš ani poňatia, aká vzácna je voda, ktorú si práve vylial, v takomto suchu! A preto, nech všade, kde vkročí tvoja noha, sa voda zmení na horúcu paru!“ Chris ostal ako obarený. Chalani sa na tom ale dobre zabávali, a tak si po chvíli ani on z toho už nič nerobil a podvečer sa pobral naspäť domov.

Čoskoro ale zistil, že niečo nie je celkom v poriadku. Mamine, ktorá sa už za ten čas stihla vrátiť domov, asi trikrát povedal, aby mu dala napíť, ale zakaždým mu priniesla prázdny pohár. „No nič, mamina je asi prepracovaná, pôjdem si vodu nabrat’ sám.“ A tak aj urobil. Aký bol však prekvapený, keď sa mu tečúca voda priamo pred tvárou vyparila kamsi do nebies?! Nebolo to vôbec vtipné! Začali ho prenasledovať obavy a zlé predtuchy. Nespokojný si teda ľahol do postele a tuho zaspal.

Nadránom už mal oči doširoka otvorené. Tajne dúfal, že všetko, čo sa stalo, bol len zlý sen, nič viac. Opak bol však pravdou! Kade išiel, tam schli kvety a jazero sa v jeho prítomnosti zmenilo na jamu plnú horúceho bahna. Keďže prinášal so sebou sucho a skazu, kamaráti sa mu vyhýbali.

Bol sám. Opustený. Zúfalý. Mal však ešte jednu nádej. Pri niekdajšom jazere sedela opäť tá istá stará pani. Chris už neváhal ani chvíľu. Jeho život a životy ľudí okolo neho záviseli od tejto chvíle. „Och teta!“ zvolal, „Prosím vás vrúcne o odpustenie! Nevážil som si vás, ale ani vodu, ktorou som plytval. Veľmi ma to mrzí! Nemohli by ste, prosím, vaše slová vziať späť?“ Stará pani sa naňho smutne usmiala: „Milé dieťa, ja som ti už dávno odpustila. Som rada, že si si uvedomil, aká vzácna je voda. Žiaľ, slová vyrieknuté nie je v mojej moci zmeniť. Som si ale istá, že ak vyznáš svoje počínanie Bohu tak úprimne ako mne a poprosíš ho o odpustenie, zmení tvoj nešťastný život.“

Chris jej pekne poďakoval za radu. Rozhodnutie neľutoval. Bol slobodný a vdáčný za vodu - Boží dar.

3. miesto

VODA

Mal som 5 rokov, keď som po ceste do škôlky s mojím otcom našiel na zemi rozliatu fľašu vody. Vyliala ju jedna skupinka tínedžerov. Náramne sa na tom zabávali. Ocko a ja sme to neriešili a tak sme pokračovali v ceste

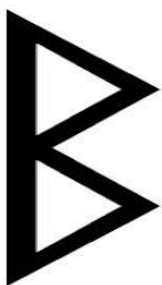
V škôlke sme preberali slušné správanie ale ja som nepočúval. Hlavou mi leteli myšlienky ohľadom udalosti z rána. Keď ma pani učiteľka vyvolala, nevedel som odpovedať na otázku.

Ubehlo 5 rokov a ja som stále myslel na tých tínedžerov. Viem, je to divné ale mňa to nejak vnútorne bolelo. Uvedomoval som si to, že voda tu nebude navždy, a takýmto spôsobom tu nebude ani dlho. Keď som išiel do školy, tá voda bola na tej ceste rozliata znova, na tom istom mieste. Bolo to veľmi zvláštne, pretože tá voda mala takýto tvar:

Keď som prišiel domov, našiel som si čo to znamená. Už od začiatku som vedel že to má nejaký význam a mal som pravdu. Tento „znak“ je v skutočnosti runa. Runy sa do dnes používajú na bielu a niekedy aj čiernu mágiu. Taktiež runy používali vikingovia, bolo to ich písmo. Nechápal som prečo práve táto runa. Potom som zistil prečo: Všeobecný význam tejto runy je bolesť. Chcela mi príroda niečo naznačiť ?

O deň neskôr som sa tam vrátil a na tom mieste bolo sucho. Prešli 3 roky a o ten priestor sa doteraz starám a každý deň tam vídam nové runy: niekedy znamenajú radosť a niekedy zase utrpenie. Možno to bola nálada prírody V novinách sa objavil článok kde zmizla skupinka tínedžerov. Keď som videl fotky v novinách, spoznal som ich. Boli to tínedžeri spred 8 rokov ktorí rozlievali vodu kade-tade. Bohovia, alebo príroda im to odplatili. Po dni sa tam objavila táto runa:

Znovuzrodenie

Poézia

1. miesto

Vzácný dar prírody

Z každej strany Covid striehne,
umývam si ruky bežne.
Zamyslím sa chvíľu nad tým,
či tu bude voda navždy...
Čo keby tu nebola?
Bola by tu Ebola?

Nastala zvláštna doba,
zostala som náhle doma.
Začala som inak vnímať svet.
Prečo všetci chcú všetko hneď?

Ľudia, prosím nebláznite!
Vodu si vážte a šetrite!
Pre mňa voda vzácna je,
veď vďaka nej život na Zemi je.

Vo vode sa život začína,
potrebuje ju zviera, človek, rastlina...
Voda je domovom pre rôzne druhy rýb,
v lete sa v nej radi kúpeme aj my.
Každú kvapku však šetriť treba,
môže sa stať, že zachráni aj Teba!

Všetci sme už zvyknutí,
že voda tečie, keď otočíme kohútik.
Správajme sa ale zodpovedne,
lebo v budúcnosti to nemusí byť bežné...

☪ VODA ☪

Poviem Vám ja príbeh krátky,
na čo nám je vodička,
je to veľmi dôležité,
porozmýšľaj trošička.

Voda nám je veľmi známa,
pozná ju snáď veru každý,
musíme s ňou pekne šetriť,
nebude tu s nami navždy.

Či v oblakoch a či v mori,
či v potoku a či v snehu,
je tak vzácna naša voda,
pripomeňme si to veru!

Keď otočíš kohútikom,
plný pohár naber si,
od smädu nič lepšie nie je,
dobré zapamätaj si.

V sprche nebud' dve hodiny,
rýchlo šampón, umy sa,
vodou šetriť každú chvíľu,
čo najskôr aj ty nauč sa!

Nádej pre vodu

Ó, ty voda tekutá,
ty si náš zdroj života.
Poháňaš nás vpred,
aj keď nie si ako med.
Smäd s tebou vždy uhasíme,
ale vôbec si ťa nevážime.
Ach, voda, musíme si ťa šanovať,
pred nami samými ťa ochraňovať.
Bez vody nezomrieme len my,
zomrú vaše zvieratá a aj vy.
Hrozný to pre moje oči pohľad,
žiadny sneh, žiadna voda, žiadny ľad.
A tak sa pýtam...
Čo sa stalo s vodou, čo sa stalo s riekami,
čo sa to len stalo so všetkými tými vecami.
Všetko je preč nenávratne,
čo ľudia, teraz sa až namáhate?
Už je všetko stratené, už sme všetko zničili,
tak poďme, dajme tej vode nejaké posily!
Všetko sa dá zvrátiť, ešte máme čas,
zachráňme rieky, moria, jazerá, objavme silu v nás!
Keď nie pre nás,
najmä pre zvieratá, prírodu a ich šťastné dni!